

[Bindslev.]

gav i forrige Samling, og ikke alene gentog Løftet, men endvidere bilagde det med et Tilbud om eventuelt at nedsætte et Udvalg som det, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har foreslaaet nedsat. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at et saadant Tilbud, som jeg betragter som en Realitet, kan tilfredsstille mig, og jeg vil derfor gerne tage imod den højtærede Ministers Tilbud og opfordre ham til snarest muligt at søge et saadant Udvalg nedsat til Undersøgelse af ikke alene dette Spørgsmaal, men ogsaa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mente skulde inddrages under Undersøgelsen.

Jeg mener ikke, at der, efter at den højtærede Minister har givet dette Tilbud, vil være nogen Værdi i at diskutere de Enkeltheder, som er fremført i Dag. Jeg betragter det som en Realitet, at vi har faaet dette Tilbud, og hermed vil jeg gerne erklære mig tilfredsstillet, idet jeg dog af Interesse for, hvorledes Stemningen og Stillingen ligger her i Folketinget, ønsker Ændringsforslaget sat under Afstemning.

Elna Munch: Den højtærede Formand sagde, at det var et lille Beløb paa 210 Kr., her var Tale om. Men Undervisningsministeren sagde lige i sin Tale, at man skulde interessere sig for ethvert Beløb paa Finansloven, selv om det var lille. Jeg mener derfor, det maa være berettiget ogsaa at tale om et Beløb paa 210 Kr. Men jeg indrømmer, at det er et lille Beløb i Forhold til det Millionbeløb, man vil sænke ned i det Dyb, der skal graves, for at man kan opføre denne Bygning. Men det drejer sig tillige om Afskedigelsen af Portneren ved de Ejendomme, som skal rives ned, hvis Bygningen skal opføres. Men disse Ejendomme kan faa Lov til at blive staaende, hvis den ikke skal opføres der; saa kunde Portneren blive der, og i saa Tilfælde vilde man spare de 210 Kr., og han kunde beholde sin Stilling.

J. Oskar Andersen: Jeg vil blot overfor, hvad det ærede Medlem Hr. Bindslev nylig sagde fastholde min Opfattelse af de faste Bevillinger. Jeg har nu haft Samtaler med forskellige Finansudvalgsmedlemmer som fuldstændig deler min Opfattelse. Det vilde være højest besynderligt, hvis Mennesker, der har haft 3-aarige Bevillinger og stiger op til Kategorien faste Bevillinger og er i den Tro, at de saa faar en Understøttelse for Livstid, skulde narres saaledes, at det betød en Føringelse. Det er givet, at naar

Folk har faaet en Understøttelse ved Lov paa tre Aar, kan man ikke ved ny Lov her i Tinget forandre dette. Det vilde i alt Fald være umoralsk. Stiger man fra „3-aarig“ til „fast“, maa det da betyde, at det er en livsvarig Understøttelse.

Bindslev: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sige, at det i allerhøjeste Grad forbyrser mig, at man fra Finansudvalgets Side skulde slutte sig til det Synspunkt, at faste aarlige Understøttelser betød livsvarige Understøttelser, idet man dog maa gaa ud fra, at hvis det betød det, maatte man, ligesom paa Post 1, have noteret dette; ethvert, Medlem maa gaa ud fra, at naar det ikke staaar der, men der tværtimod lige nedeunder staaar en anden Betegnelse end livsvarig, kan dette ikke betyde livsvarig. Men tillige mener jeg, at der her er et Principspørgsmaal, nemlig det, som jeg ogsaa nævnte i mit tidligere Indlæg, om det virkelig er Meningen, at en Rigsdag skal være bundet af tidligere Rigsdages Beslutninger; thi hvis det er Tilfældet, vilde den jo overhovedet ikke være i Stand til at forandre noget som helst i disse Bevillinger, saa var vi bogstaveligt bundet for Tid og Evighed. Jeg gaar dog ud fra, at Finansudvalgets Medlemmer ikke vil slutte sig til dette Synspunkt. Hvad jeg forstaaar ved de faste aarlige Understøttelser, maa være dette, at de, der er paa Listen over faste aarlige Understøttelser, ikke behøver at indsende Ansøgning paa ny. Deri bestaar det faste.

Ordføreren (Kjed): Efter nu at have hørt denne Forhandling og Ordførerne for Forslagsstillerne af de forskellige Ændringsforslag udenfor Betænkningen maa jeg fraraade, at man stemmer for disse. Og jeg skuffer jo i hvert Tilfælde ikke Forslagsstillerne fra konservativ Side dybt ved at fraraade at stemme for deres Forslag, naar man her har hørt Ordføreren selv udtale, at naar de havde stillet det Forslag, var det nærmest kun for at faa en Forhandling i Gang for om muligt at faa Tilsagn fra Ministeren. Det har jo nemlig ikke været Forslagsstillerne Mening i Realiteten, at denne Bevilling skulde gaa ud, de ønsker, at den skulde bestaa helt eller delvis efter tredje Behandling, men det, der har været deres Mening, er, at den maaske skulde anvendes paa en lidt anden Maade.

Den højtærede Minister udtalte, at der muligvis kunde nedsættes et særligt Udvalg til at drøfte denne Sag. Hidtil